

Posudek (opponentský) na diplomovou práci Josefa Šáchy

Diagnostika herního výkonu u hráčů elitní výkonnosti – kvantitativní a kvalitativní výzkum chybovosti

88 stran, 47 tabulek a 5 grafů začleněných do textu převážně výsledkové části, (zřejmě) příloha s doprovodnými grafy a schémata, abstrakt přiložen dle směrnic, 28 odkazů na bibliografické citace a zdroje použitých www. stránek

Diagnostiku (diagnostikování) herně výkonových projevů lze považovat za běžnou součást analyticko teoretických postupů ve sportovních hrách. Vedle posuzování a objektivizace různých výkonových parametrů je smyslem takových šetření pátrání po vývojových tendencích a jejich dopadu na didaktiku jednotlivých sportovních her. Materiály, které se zmíněnou problematikou zabývají, mají zpravidla vysokou výpovědní hodnotu, jakkoli jsou pojímány v relativně subjektivní zaujatosti.

Diplomová práce si klade dva cíle. Prvním se stává sledování a hodnocení příčin ztrát míčů v závislostech na různé herní činnosti (herní situace), druhým je kategorizace zjištěných příčin a jejich interpretace ve smyslu pohybových a fyziologických nároků pro tréninkový proces. K dosažení takto stanovených cílů je použita triangulace kvantitativních a kvalitativních výzkumných postupů, přičemž rozhodující metodou sběru dat je přímé pozorování ve spojení s evidencí vytipovaných herně výkonových ukazatelů. Předmětem pozorování jsou fotbalová utkání z ME 2004.

Práci hodnotíme pozitivně. Po obsahové a metodologické stránce je zpracována logicky a v příznacích pochopení zvoleného námětu. Příznivá je i skutečnost, že se autor nespokojuje s pouhým konstatováním sledovaných fenoménů, ale že se snaží o jejich začlenění či vyústění do tréninkového procesu (přestože jenom v ukázkách MOF).

V kritičtěji laděných připomínkách poukazujeme především na pojem vztahovaný k metodě „nepřímého pozorování“, kterou náš přední odborník v oblasti teorie vědy a výzkumu (viz BLAHUŠ, 1996) dává spíš do souvislosti s testováním. Určitá podezření vyvolávají v souvislosti s aplikací přímého pozorování (!) i možnosti hodnocení psychických a kondičních determinant herního výkonu – autor však na tato úskalí sám poukazuje. Z formálního hlediska pak práci vytýkáme špatnou orientaci v (jinak zajímavý) tabulkách, grafech a schématech přiložených (zřejmě) v příloze. Chybí odkazy.

I přes uvedené připomínky práci doporučujeme k obhajobě. Otázky touto cestou neklademe, a to s přesvědčením, že diplomant řešené problematice rozumí a že bude dobře reagovat na dotazy vznesené v průběhu obhajoby.

V Praze 15.9.2006

PaedDr. Michael Velenský, Ph.D.